

[Horn.]

brugsfaglige skoler; det kan godt være, man ikke bliver så interesseret i at spare, hvis vi skal til at trævle hele det forhold op.

Må jeg sluttelig sige, at jeg håber, vi kan få en fornuftig forhandling i udvalget, således som vi tidligere har haft det. Jeg må imidlertid fremhæve, at både det høje tings medlemmer og befolkningen i almindelighed bør være klar over, at vi i den danske aftenskole har et apparat, som vi kan bruge til at styrke befolkningens arbejdskraft, indflydelse og indsigt med i de kommende år. Vi ved, at vort lille land sammen med alle andre vesteuropæiske lande har brug for al den fornuft og indsigt, vi kan skaffe os. Derfor er det helt urimeligt, at man vil lægge hindringer i vejen for, at også den jævne mand får mulighed for at skaffe sig styrke til at gavne produktionen og til at gavne sit land.

Ninn-Hansen: Når det ærede medlem hr. Horn sigter et stort og anset blad for at bringe usandheder, regnede jeg egentlig med, at det ærede medlem kunne fortælle, at det pågældende blad havde skrevet noget, der var urigtigt; men det var ikke tilfældet. Berlingske Tidende nåede i den pågældende leder til den konklusion, at kritikken har været berettiget, og det mener jeg også er tilfældet. Den har været berettiget, fordi det med hensyn til fagfordeling, aldersfordeling og nogle steder en manglende fremadskridende undervisning har vist sig, at ikke alt er tilfredsstillende og der derfor har været grundlag for kritik. Jeg mener også, at meningen med det udvalg, den højtærede minister har nedsat — hvis det skal have en mening, og det skal det selvfølgelig — må være den, at man nu vil undersøge, hvor der er noget at rette og vel med det udgangspunkt, at der kan være noget at rette administrativt eller lovmæssigt.

Den højtærede undervisningsminister mente, at det ikke var til at se sammenhæng mellem det forslag, vi har fremsat i udvalget om betaling for undervisningen i aftenskolerne, og den stilling, vi har taget til andre skolelove. Denne udtalelse forstår jeg ærlig talt ikke. Der kan med hensyn til hele undervisningen være tale om at opstille en prioritetsorden. Der drøftes jo i

øjeblikket — og vi kommer vel til det her i tinget i de næste uger — nogle spørgsmål om hele skolelovgivningen. I går var det ærede medlem hr. Weikop inde på den tekniske undervisning og talte om, hvad denne kræver af øgede tilskud. Den højtærede undervisningsminister var i dag inde på, hvor meget den højere uddannelse vil koste, og det er klart — det ved såvel den højtærede undervisningsminister som jeg — at i den kommende tid er det en af de allervigtigste investeringsopgaver at skaffe midler til undervisning og til oplæring af de unge.

Jeg har den indstilling — som også formanden for min gruppe, det ærede medlem hr. Aksel Møller, gav udtryk for under åbningsdebatten — at det kan være rimeligt at lade den tekniske undervisning, den egentlige skoleundervisning og den højere undervisning økonomisk gå forud for den friere undervisning. Jeg tror, der er noget meget rigtigt i denne betragtning.

Jeg vil gerne sige til den højtærede undervisningsminister, at vi ønsker jo begge — det ved vi — et obligatorisk ottende skoleår; hvem af os der er mest varm for det, ved jeg ikke; vi er begge meget stærkt indstillet på at få det igennem. Men det kan — det ved vi også — kræve visse øgede udgifter, og derfor må man netop her se på, hvorledes midlerne skal placeres. Jeg mener, at det, der skal anvendes til skolestrukturen, må komme først.

Undervisningsministeren (Bomholt): Disse udtalelser giver et ganske interessant billede af den konservative kultur- og skolepolitik. Hvis det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har et barn i statsskole og det fritages for skolepenge, vil det dreje sig om en førsteprioritet; alle, der sender deres børn i statskoler og gymnasier, fortjener at have deres børn inde under synsvinklen førsteprioritet, mens de, der har deres børn i skole under det frie, folkelige kulturarbejde, kun skal have andenprioritet. De første bør have gratis undervisning, de sidste bør belægges med betaling. Det er en kulturpolitik, der har sin konsekvens, det må jeg sige! Som man sidste samling gik imod kunstfonden og biblioteksskolen — man er i det hele taget altid gået imod biblioteksudbygning-